

కథగంగ

చేత మన్యకర కను

ద నెక్ట్ ఆయిటమ్ ఈజ్ ఎ ఫ్లాట్ పాంగ్ బై జడ్వన్ బాబు" మైకులో శ్రీనివాస్ గొంతు వినిపించింది.

అంతవరకూ సందడిగా వున్న వాతావరణం ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దాన్ని సంగరించు కుంది.

ఆ ఓపిక ఎయిర్ డియేటరులో గాలి కూడా చప్పుడు చెయ్యడం లేదు ఎక్కడ చూసినా పిన్ డ్రాప్ నైరెన్స్.

ఇరవై రెండేళ్ళ జడ్వన్ డయాస్ మీద కొచ్చాడు. డయాస్ కి చివరిగా ఓ పెద్ద బేనరు దాని మీద.

"స్టార్స్ డే ఇంజనీరింగ్ కాలేజ్"

అనంతపురం అన) అక్షరాలు ట్యూబులైటు కాంతిలో అందంగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఓ అయిదు నెకెస్ట్ సేష మురళిని శృతి చేసుకున్న తర్వాత మైకులో చెప్పాడు జడ్వన్ "సిరివెన్సెల చిత్రంలోని విరింగ్ నై విరిచించి తివి ఆన) పాట."

అడియన్స్ అందిరి మొహాల్లోనూ అదో రకమైన ఆరటం! అయిదుకోడేని కతా హలం!

జడ్వన్ చేతిలోని మురళి జీవం పోసు

కుంది....

ఆతని చేతి క్రేళ్ళు రాగావి కనుగుణంగా అతి వేగంగా కదులుతున్నాయి..

ఆ రాగాన్ని వింటున్న వాళ్ళు మరి చూపులు మరల్చలేదు. అందం మొహాల్లోనూ ఏవో మధుర లోకాల్లో తేలుతున్న భావం అతి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది!

అంత వరకూ స్వబ్ధంగా వున్న గాలి కూడా ఆ రాగానికి పరవశించి నట్లయింది. ఆ పాటని తన గుండెల నిండా వింపుకుని దూర దూర తీరాలకు పాగిపోతోంది!

అయిదు నిమిషాల తర్వాత-

పాట ఆగిపోయింది!

అలసి పోయిన. ఆతని మురళి విశ్రాంతి

తీసుకుంది:

కర్తవ్యం గుర్తొచ్చిన ప్రేక్షకులు హృదయ పూర్వకంగా చప్పట్లు కొట్టారు.

మరో పది నిమిషాల తర్వాత ప్రోగ్రాం అయిపోయింది.

సిరివెన్సెల పాటనే తలుచుకుంటూ ఎవరి శృకు వారు తరలి పోయారు ప్రేక్షకులు.

✽ ✽ ✽

"జడ్వన్ బాబు మీరేనండీ?"

(బిఎ మీద పేస్ట్ వేసుకోబోతున్న వాడల్లా

టక్కున ఆగి ఆ ప్రశ్న వచ్చిన దిక్కు వైపు చూశాడు జడ్వన్.

దోరకి అడుగు దూరంలో వడేళ్ళ కుర్రాడు విలబడి వున్నాడ.

"బాబు నేనే!" అన్నాడు జడ్వన్ (బిఎ పక్కకి వదేసి కుర్రాడి దగ్గరకొస్తూ.

"మా అమ్మ మీకి రెటరు యిమ్మంది" అంటూ ఓ కాగితం యిచ్చి యిచ్చినంత వేగంగానే కుర్రున పారిపోయాడా కుర్రాడు.

జడ్వన్ కళ్ళల్లో ఆశ్చర్యం!!

ఆ కుర్రాడెవరో ఈ కాగితం ఏమిటో అతనికి అర్థం కావటం లేదు.

కాగితం విప్పి మెల్లగా చదవసాగాడు.... జడ్వన్ బాబు గారికి.

రాత్రి మీ పాట విన్నాను. అప్పట్నుండి ఎందుకో మీతో మాట్లాడాలనిపిస్తోంది. మీరేమీ అనుకోకపోతే రాత్రి 9 గంటలకు మ యిం టకి రాగలరు. (యింటి నెం: 2/14. ప్లాప్ క్వార్టర్స్)

మీ రాక కోసం చూస్తూ మీ

అభిమాని

రెటరు చదివిన జడ్వన్ మరింత ఆశ్చర్య పోయాడు.

స్టాప్ క్వార్టర్స్ లోని 2/14 అనేది మెకానికల్ ప్రొఫెసర్ చిదానందం గారి యిల్లినీ లయన చవిపోయి దాదాపు ఆరు సంవత్సరం లో కుండినీ ఆ యింట్లో ప్రస్తుతం అతని భార్య. పడేళ్ళ పిల్లాడు మాత్రమే వుంటున్నాడనే అతను యింతకు ముందే విని వున్నాడు.

ఆతని హృదయంలో అమె యింట్లో పెద్దామ. పద్దా అనే సంధిగత!

కొన్ని క్షణాల తర్వాత అతనిక స్థిర నిశ్చయావికొచ్చాడు.

* * *

చల్లని రాత్రి వేళ:

తొమ్మిది కవటావికింకా అయిదు నిమిషం కాలేముంది.

జడ్పీన్ రూం లాక్ చేసి బయలుదేరాడు.

మెన్స్ హాల్లోకి. ప్లాప్ క్వార్టర్స్ కి మధ్య ముసల దూరాని పది నిమిషాల్లో పూర్తి చేసి ఆమె యింటికి చేరుకున్నాడు.

జడ్పీన్ రాకకోసమే ఎదురు చూస్తున్న ఆమె జడ్పీని చూడగానే సంతోషంతో రోపలికి ఆహ్వానించింది.

ఆమె చూపించిన చెయిల్లో కూర్చున్నాడు జడ్పీన్. ఆతని కెడురుగా మరో చెయిల్లో కూర్చుందామె.

జడ్పీన్ పరీక్షగా చూశాడామె వైపు....

ముప్పది ఏళ్ళుంటాయేమో తెల్లగా చంద మామలా వుంది. చెరగని చిరునవ్వు ఆమెకి మరింత అందాన్ని తెచ్చి పెట్టినా చెరిగిన బొట్టు ఆమె జీవితాన్ని అద్దంలా ప్రతిబింబిస్తోంది.

ఆనందానికి, విపాదానికి మధ్య లింకు కుదర్చలేక జడ్పీన్ స్వల్పంగా వుండి పోయాడు.

"ఎన్నాళ్ళ నుండి మురళి అవుతున్నారండీ?" ముందుగా ఆమె అడిగింది గదిలో నిండు కున్న విళ్ళబ్బాన్ని కత్తిలా నరికేస్తూ.

"ఏదేళ్ళ నుంచీ"

చెప్పాడు జడ్పీన్.

"నిన్న పిరివెన్సెల చాలా చక్కగా వాయిం రండీ!"

"థాంక్స్ డీ!"

"ఆ పాట విన్న దగ్గరుంచి ఎందుకో నాకుమీతో మాట్లాడాలనిపించిందండీ. అందుకే డైర్యం చేసి మీకు కబురు పంపించాను. మీరు వస్తారో, రాలో ఆనుకున్నాను నా అదృష్టం మీరు చచ్చారు"

జడ్పీన్ ఏం మాట్లాడలేదు. కాస్త యిబ్బందిగా చేయిల్లో కదిలాడు.

ఒక్క నిమిషం అంటూ ఆమె రోపలికి వెళ్ళింది.

ఒద్దనుకుంటూనే ఆమె నడకని గమనించాడు జడ్పీన్.

రాయంచలు కూడా యింత చక్కని పయ్యా రాన్ని ఒలికించలే మోసవి అనుకున్నాడు.

ఆమె ఎచ్చింది....

ఆమె చేతిలో ఎన్నో ఏళ్ళ క్రితం చేయ బద్ద మురిశి వుంది.

ఈ పాపి ఆమెని కాక ఆమె చేతిలోని మురిశిని చూస్తూ వుండిపోయాడు జడ్పీన్.

ఆ మురిశి నెంతో ప్రేమగా చూస్తూ చెప్పిందామె-

హైస్కూల్లో చదువుకునేటప్పుడు నేను

పోనమ్ పిచ్చి ప్రేమ

ప్రేమ వ్యవహారాలు అనేవి చాలా కావ్యదేవులూ, అందరికీ చెప్పే అని కావ్యదేవులూ ఎలా అవుతాయి? అయినా చెబుతాను. వాకో కోరిక వుంది పిచ్చికోరిక. ప్రేమకోరిక. అదేమిటంటే నా ప్రియుడు తన ప్రేమను నాకు చెప్పాలంటే రిటర్న్ ఆన్ ప్లామ్స్ మీదనుండి దూకాలి. అనకోర్స్-డెవరి విమిషంతో అతన్ని నేను కాపాడుకుంటాను. చావటంకన్నా చిరకాలంతో పువ్వు అనందపు అంతుల్ని చూపిస్తాను అంటుంది పోనమ్.

అడ్డ

కూడా మురళి అవుతున్నారండీ! పెళ్ళయిన తర్వాత మావారి కిష్టం లేక మానేశాను. ఆయన పోయిన తర్వాత అనలా విషయమే మరిచిపోయాను. నిన్న మీ పాట విన్న తర్వాత గానీ నేను కూడా ఒకప్పుడు ప్లాప్ అర్టిస్ట్ నే నన్న విషయం నాకు గుర్తుకు రాలేదండీ. గుర్తుకొచ్చిన తర్వాత అప్పటి సంఘటనలు జ్ఞానకాల పొరల్లోంచి ఒక్కొక్కటి బయట పడకుండా ఒక్కో నవ్వు వేళమూ ఒక్కో ఆనుభూతిని యిస్తూ వుంటే యింతటి ఆనందాన్ని నాకు అందించిన మీతో ఒక్కసారైనా మాట్లాడాలనీ మళ్ళీ మరొక్కసారి మీ పాట విసాలని అవ్వించిందండీ! అందుకే మా అబ్బాయి చేత మీకు కబురు పంపించాను"

ఆమె మాటలు విన్న జడ్పీన్ కి చాలా సంతోషమేసింది. తనేదో తమాషాగా నేర్చుకున్న ప్లాప్ ఒక వ్యక్తికి యింతటి ఆనందాన్ని తెచ్చి పెడుతుందనుకోలేదు!

ఆమె చేతిలోని మురిశి అందుకున్నాడు. ఆ మురిశి మీద గంగ అనే అక్షరాలు చక్కగా చెక్కబడి వున్నాయి.

"మీ పేరు గంగా?" అడిగాడా అక్షరాలి చూస్తూ. అవున్నట్లు తలూపిందామె.

"మీ కిష్టమైన పాటాకటి చెప్పండి. వేస్తాను" అన్నాడు.

"యిక్కడైతే పక్కా వాళ్ళకి డిస్టెన్స్ గా వుందొచ్చు. మీరేమీ అనుకోకపోతే అలా బయటికి వెళ్తామా?" ఒక్కో వదల్చి తూచి తూచి మాటాడిందామె.

ఈ పారి మాత్రం జడ్పీన్ ఎక్కువ సేపు ఆలోచించలేదు.

"సరే పదండి" అన్నాడు వెంటనే.

తలుపులు దగ్గరగా వేసిందామె.

యిద్దరూ బయటికి నడిచారు.

అయిదు నిమిషాల వారి నడక ప్లాప్ క్వార్టర్స్ ని కాస్త దూరం చేసింది.

"యిక్కడ కూర్చుందామా?" అడిగిందామె పేర్చినట్లున్న బండరాళ్ళ గట్టును చూపిస్తూ.

సరేనంటూ ఓ బండరాయి మీద కూర్చున్నాడు జడ్పీన్. ఆతని ఎదురుగా మరో బండరాయి మీద ఆమె కూర్చుంది.

వాద్దరి చుట్టూ....

చల్లని వెన్నెల:

అతి చల్లని గాలి:

అంతు తెలియని విళ్ళబ్బం:

ఆ విళ్ళబ్బాని ఒకింత భంగ పరుస్తూ అడిగాడు జడ్పీన్ "చెప్పండి మీ కిష్టమైన పాడేమిటో?"

"పదహారేళ్ళ పయనులో సరిమల్లె పువ్వు అన్న పాట" చెప్పిందామె.

జడ్పీన్ చేతిలోని మురిశి మరోసారి జీం పోసుకుంది.

ఆతని గుండెల్లోకుల్లో నుంచి పెదవుల గుండా వస్తున్న గాలి ఆ మురిశి ఆణువణువు

వలకరిస్తోంది. ఆ వలకరింపుతో ఎవో ఏళ్ళ మంచి మౌనంగా వుండిపోయిన మురళి గొంతెత్తి తయ్యగా పాడుతోంది....

ఆ రాగం లోని మెత్త దనానికి వెన్నెల కూడా తెల్లబోతోంది: ఆమె మౌనంగా వింటోంది..

ఆ రాగాని వింటున్న కొద్దీ ఆమెలో ఆమెకే తెలియని అనుభూతి-

కృష్ణవేణి తరంగా మొకటి అరిపాదాని చల్లగా కాకి పోతున్నట్లు....

చందమామలో నుంచి చిన్న ముక్కజారి బుగ్గల మీద మృదువుగా కదులుతున్నట్లు....

మతి మెత్తని నెమలి పించంతో మతా రంగా గుండెలి వృక్షిస్తున్నట్లు....

ఆమె పదనంతో-

ఎన్నాళ్ళ నుంచో దాగివున్న కోరిక యీ నాటికి తీరిందన్న సంకృప్తి:

ఆ చల్లని వాతావరణానికి....

అంతవరకూ నెలకొన్న నిశ్శబ్దం పట్టు చీరయితే

ఈ మురళినాదం దాని అంచు: ఆ రసాస్వాదనలో....

ఒకరి మీద ఒకరికి కలిగిన అభిమాన పాగరంలో....

అలా ఎంతో సేపు!!

మెల్లగా లేచారద్దరూ

సహనటుని పాత్రకటింగ్

ఇటీవల విడుదలై దిగ్విజయంగా ప్రదర్శింపబడుతున్న "శేజాద్"లో చంకిపాండే నటించిన మంచి నన్ని పేకాలనిందనీ అనిల్ కపూర్ కద చేయించాడని కొందరి న్యాయ. దర్శకుడు చంద్ర నిర్ణయం ప్రకారమే ఆ నన్నిపేకాణ తొలగించారే తప్ప నాకే పాపం తెలియదంటున్నాడు అనిల్.

మరో అయిదు విమూషాల్లో ఆమె యిల్ల చేరుకున్నారు.

"యిక వెళ్ళానండీ: యిప్పటికే చాలా ప్రయత్నించి" చెప్పాడు జడ్పన్.

"నా మాట మన్నించి యింతసేపూ నాతో గడిపినందకు మీకు చాలా థాంక్స్: యిక పోతే నాదో చిన్న అభ్యర్థన వా గుర్తుగా ఈ

మురళి మీ దగ్గరుంచుకోండి. ఎప్పుడైతే నా ఈ మురళితో పాట పాడటం జరిగితే అప్పుడు మాత్రం నన్నోపారి గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. గుండెల్లోని అభిమానమంతా అమె గొంతులో ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

మెల్లగా అందుకున్నాడా మురళిని దాని మీద నున్న గంగ అన్న అక్షరాలి కొద్దిసేపు తడేకంగా చూస్తూ వుంటే పోయాడు.

అని గుండెల్లో....ఆమె మీద ప్రేమ అభిమానమో ఆరాదనో తెలియని ఎదో భావం:

చటుక్కున ఆమె అరచేయి అంటి అంటి నట్లుగా మెత్తగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు!!

ఈ హతాత్పరిణామానికి ఆశ్చర్య పోయిందామె.

ఆ ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకోక ముందే చెప్పాడు "మురళి వేసేటప్పుడే కాదు నా జీవితంలో ప్రతి క్షణమూ మిమ్మల్ని గుర్తు పెట్టుకుంటానండీ."

ఆమె ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకునేటప్పటికి ఆమెకి అంత దూరంలో జడ్పన్ వెళ్ళిపోతూ కనిపించాడు.

అతని ప్రతి ఆడుగులోనూ అణువులోనూ రసగంగ నిండి వుంది:

అది జీవితాంతరూ పొంగి పొరలుతూనే వుంటుంది!!

స్వచ్ఛమైన నవీ, భవాను!

కలియుగ 'సీతారాములు' పెళ్ళాడారా!

"రామాయణం" టి.వి. సీరియల్ పుణ్యమా అని దీపికా, అరుణ్ గోవిల్ సీతా రాములుగా వేరు ఎంతో సాఫుంట్ అయ్యారు. చిన్న తెరపై వెలిసిన వీరి అనుబంధం, విజ జీవితంలోకి దారి తీసిందని వినికిడి. కాకా సమాచారం ప్రకారం అరుణ్ గోవిల్, దీపికా గత నెలలో, గోవిల్ సొంత ఇంటిలో రహస్యంగా వివాహం చేసుకున్నారని ఆశ్చర్యం రేకెత్తించే సమాచారం తెలిసింది.

ఈ "సీతా రాముల" వివాహం అందరినీ ఆశ్చర్యంలో ముంచడానికి కారణం- మొన్నటి వరకు సంజయ్ (భరతుడు) దీపికా ప్రేమాయణం సాగిస్తున్నారని, వారు రామాయణ సీరియల్ ముగించాక పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నారని పదంతి ఉండేది. మరి

వీరి ప్రేమకు తెరవడి అరుణ్ గోవిల్ - దీపికా ప్రేమాయణం ఎప్పుడు ప్రారంభం అయిందనేది అంతుపట్టని విషయం.

అరుణ్ గోవిల్ భార్య లేని భర్త నుండి విడిపోయి ప్రస్తుతం కామ్యూర్ లో వుంటోంది. తన భర్త (కలియుగ రాముడు) గోవిల్ దీపికను పెళ్ళి చేసుకున్నాడని అమెకు ఇంకా తెలియదని పరిశ్రమలో భావిస్తున్నారు.

—డి. శేషాద్రి